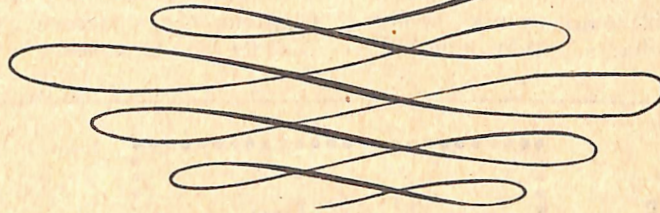

van Mens tot Mens

Orgaan van de Vereniging voor Maatschappelijk Werk op Humanistische grondslag 'Humanitas' onder redactie van T. van Grootheest en C. M. Swiebel. Administratie-adres: J. W. Brouwersstraat 16, Amsterdam-Z., Postgirorekening 582000

Gezinsverzorging, subsidie en adoptie

De gemeente Eindhoven heeft aan de afdeling Eindhoven van Humanitas subsidie geweigerd. 'Dat is oud nieuws,' zult u zeggen, 'dat doet het gemeentebestuur van Eindhoven al een paar jaar.' Inderdaad, u begrijpt natuurlijk wel dat dit stukje over heel iets anders zal gaan, maar voor een goed overzicht volgt hier even een klein stukje subsidie-geschiedenis. Na Humanitas voor het algemeen maatschappelijk werk in 1952 en 1953 met f 1000,— per jaar te hebben gesubsidieerd, werd van 1954 af door het gemeentebestuur van Eindhoven negatief gereageerd op onze verzoeken om subsidie voor algemeen maatschappelijk werk. Het gemeentebestuur voerde als grond voor zijn weigering de in het zuiden reeds algemeen bekende levensbeschouwelijke bezwaren aan, waaraan later het argument werd toegevoegd dat het Maatschappelijk Werk van Humanitas volgens het gemeentebestuur niet in een behoefte voorzag.

Maar in 1956 gebeurde er nog iets heel anders. Er werd wederom een subsidieverzoek van Humanitas in Eindhoven afgewezen. Maar nu geen subsidie voor het algemeen maatschappelijk werk, maar een subsidie voor de gezinsverzorging van Humanitas in die plaats. Voor werk dus, dat allerwegen reeds jaren door rijk en gemeente wordt gesubsidieerd. Tegenwoordig subsidieert namelijk het rijk 25% en de gemeente 25% van de kosten der in het afgelopen jaar aan gezinnen verleende hulp bij vervanging van de zieke huisvrouw. De gezinsverzorgingssubsidie is dus een bijdrage achteraf van de overheid in de kosten van reeds aan de gemeenschap verleende diensten. Wij kunnen dus vaststellen dat van de twee t.a.v. het algemeen maatschappelijk werk door de gemeente Eindhoven aangevoerde weigeringsargumenten:

1. de levensbeschouwelijke bezwaren en

2. het niet bestaan van de behoefte,

het tweede bij het gezinsverzorgingswerk vervalt, want al er geen behoefte aan hulp zou zijn geweest, zou de gezinsverzorging door ons niet gegeven zijn. Blijft dus over het eerste bezwaar en daaruit blijkt wel ten duidelijkste op welke discriminerende wijze het gemeentebestuur van Eindhoven onze vereniging behandelt.

Stelt u zich eens voor dat het gemeentebestuur van een noordelijke gemeente in Nederland tegen een r.k. gezinsverzorgingsorganisatie zei: 'U krijgt geen subsidie, wij vinden dat uw levensbeschouwing niet is wat hij wezen moet.' Iedere buitenkerkelijke zou dan zeggen: 'Wat is dat voor een waanzin.'

Het onaangename van deze geschiedenis is voor ons dat deze houding tegenover Humanitas in het zuiden school dreigt te maken. Ook het gemeentebestuur van Geleen heeft de gezinsverzorging van Humanitas in Heerlen met zijn reeds aan de gemeenschap bestede dubbeltjes in de kou laten staan.

Maar lezers, met een mopperrubriek in ons blaadje en met stoom afblazen van verontwaardiging komen we er niet. Ten minste niet ten aanzien van de directe en concrete financiële problemen. De afdelingen Eindhoven en Heerlen zitten met de financiële brokken. Met een beetje solidariteit, dachten we, krijgen we beide wel uit de moeilijkheden voor 1956 en 1957. Ons bestuur zal doen wat het kan voor de toekomst. Het verlies van deze subsidie komt de afdeling Eindhoven te staan op f 2,85 per gezinsverzorgingsdag. Dat wil dus zeggen dat we voor 1956 320 x f 2,85 ergens vandaan moeten halen en vermoedelijk een gelijk bedrag voor 1957, want deze subsidieweigering mag geen aanleiding zijn voor Humanitas dit werk maar te stoppen.

Onze afdeling Heerlen verliest in 1956 166 subsidiedagen à f 2,10 en vermoedelijk een gelijk bedrag voor 1957.

Wij richten dus het verzoek tot onze afdelingen, onze leden en onze lezers één of meer subsidiedagen te adopteren. Als er $2 \times 486 = 972$ subsidiedagen zijn geadopteerd, zijn Eindhoven en Heerlen voor 1956 en 1957 uit de brand. Tot onze afdelingsbesturen zou ik willen zeggen: 'Kijkt u eens of u niet 10 subsidiedagen onder uw hoede wilt nemen (kan er f 28,50 af?); of vijf, of drie (voor kleine afdelingen). En, leden van Humanitas, adopteert desnoods 1,

2, 3, 4 of 5 dagen! Het is een éénmalige handeling!

Het is een aardig soort adoptie: 'u heeft er geen kind aan.'

Zet u er wel bij op uw girobiljetje (ons gironummer is no. 582000): 'Adoptie gezinsverzorgingsdagen'.

Wij hameren erg op ledenwinst en dat is broodnodig voor onze toekomst. Maar voor de hier gevraagde hulpverlening is ons ledental in dit stadium al groot genoeg. Groot genoeg om onze solidariteit met onze zuidelijke afdelingen volledig waar te maken.

Voor het laatst:

DE PRIJSVRAAG 1956

Deze actie is weer bijzonder goed geslaagd, beter zelfs dan in vorige jaren. Wij ontvingen totaal plm. 110.000 inzendingen en een bijzondere hulde is op zijn plaats aan allen die aan de kaartverkoop hebben meegewerkt, want niet minder dan 60.000 kaarten werden verkocht. Als u ook tot de verkopers behoort, dan onze hartelijke dank, dat u op zo'n prachtige wijze, ondanks de grote inzamelingen ten bate van Hongarije, Humanitas 'er door hebt gesleept'.

De lijst met prijswinnaars

Weet u dat, de verzending van deze lijsten ons elk jaar weer grijze haren bezorgt. Wat toch is het geval. Ondanks onze aankondiging in de boekjes met kaarten 'De lijst met prijswinnaars wordt in de loop van januari verzonden,' kunnen zeer velen het geduld niet opbrengen om zolang te wachten en belaagde men ons vanaf 1 januari af met de kreet: 'Waar-blijft-me-trekkingslijst.'

Ongelukkigerwijze heeft het drukken van de lijst iets langer geduurd dan normaal, hetgeen zijn oorzaak vond in de vele vrije dagen rondom de jaarwisseling. Niettemin konden alle 35.000 toch nog in januari verzonden worden, zij het ook ver in de 2e helft van de maand.

Mochten u nog klachten bereiken van mensen, die geen lijst hebben ontvangen (wij kregen er plm. 300 onbestelbaar terug), dan kunt u ons dat nog wel even doorgeven. Er zijn nog lijsten over.

Waar in het bronsgroen eikenhout...

Een deel van de zuidelijke pers deed en doet nog steeds haar best om iedereen die het maar lezen wil, aan het verstand te brengen dat Humanitas en de Ned. Ver. voor Sexuele Hervorming één pot — niet al te helder — nat is. Wat ze echter waarschijnlijk nooit hebben durven hopen is geschied: de direc-

Middeloo

heeft het genoeg de volgende cursussen in 1957 te kunnen aankondigen:

Handenarbeid

1. *Specialisatiewerk voor cursisten, oud-cursisten en belangstellenden van 29 april tot en met 4 mei.*
2. *3-weekse cursus voor belangstellenden uit het jeugd- en inrichtingswerk en het onderwijs. Het grote succes van de cursus in 1956 verschaft ons het vertrouwen, dat de nieuwe cursus spoedig volgeboekt zal zijn. Van 20 mei tot en met 7 juni.*

Muziek

3. *Specialisatieweek voor cursisten, oud-cursisten en belangstellenden van 29 april tot en met 4 mei.*
4. *2-weekse cursus van 17 tot en met 29 juni. Evenals onze 3-weekse handenarbeidcursus is ook deze cursus bestemd voor belangstellenden uit het jeugd- en inrichtingswerk en het onderwijs.*

Voor inlichtingen kan men zich wenden tot:

Opleidingscentrum voor sociale jeugdzorg Middeloo, Kon. Wilhelminalaan 1, Amersfoort, telefoon 5645.

Spreekuur directrice en cursusleiding: elke maandag van 14-16 uur.

Uitvoerige prospectussen verschijnen over 2 maanden.

teur van een semi-overheidsorgaan voor maatsch. werk heeft deze 'voorlichting' serieus opgevat.

Hij schreef ons tenminste een brief, waarin hij ons de opdracht gaf hem te schrappen als abonné op o.a. Humanitas, Van Mens tot Mens en ... Verstandig Ouderschap. (Voor het geval u het niet mocht weten: Verstandig Ouderschap is het orgaan van de NVSH).

Bewijs uit het ongerijmde

In 'De Telegraaf' van 10 januari verscheen, onder de kop 'Een mening', redactioneel commentaar op hetgeen de heer In 't Veld in de Eerste Kamer had betoogd over de oproep van de Hervormde Synode inzake Nieuw-Guinea. O.a. kwam in dit commentaar de volgende passage voor:

'Het feit, dat juist de voorzitter van het Humanistisch Verbond het zo eens is met de Hervormde Synode, laat de conclusie toe, dat de opvatting van dit kerkelijk lichaam vooral op het politieke vlak ligt en weinig principieel godsdienstig is.'

Een dag later schreef 'De Telegraaf' onder de kop 'Mr. dr. In 't Veld': 'Men verzoekt ons mede te delen dat mr. dr. J. In 't Veld geen voorzitter is van het Humanistisch Verbond. Hij is wel hoofdbestuurslid van dit verbond geweest.

Mr. In 't Veld is thans voorzitter van 'Humanitas' (Ver. voor maatsch. werk op humanistische grondslag).'

Dit alles zonder te verwijzen naar het artikel van de vorige dag, en we kunnen ons dan ook voorstellen dat degene, die dat artikel niet had gelezen, enigszins verbaasd naar deze 'rectificatie' heeft zitten kijken. Helemaal mooi werd het echter, toen in het Nieuws van de Dag, een blad, dat onder vrijwel dezelfde redactie staat als 'De Telegraaf', ook het artikel 'Een mening' werd geplaatst. Nu luidde de bovenvermelde passage echter:

'Het feit, dat juist de voorzitter van Humanitas (Ver. voor Maatsch. Werk op Humanistische Grondslag) het zo eens is met de Hervormde Synode, laat de conclusie toe, dat de opvatting van dit kerkelijk lichaam vooral in het politieke vlak ligt en weinig principieel godsdienstig is'

Als we het dus goed begrepen hebben is het ten slotte zo: De opvatting van de Hervormde Synode inzake Nieuw-Guinea ligt op een politiek vlak, omdat de voorzitter van de vereniging voor maatschappelijk werk deze opvatting deelt. We mogen de heren zeker wel verzoeken het maar in onze pet te gooien?

Vakantiereizen voor bejaarden naar het buitenland

Het reisbureau 'De Vrije Wereld', Reguliersgracht 80, Amsterdam, een instelling zonder winstoogmerk, die zich ten doel stelt het mogelijk te maken dat ook lieden met smallere beurs eens een reis naar het buitenland kunnen maken en met veel-jarige ervaring op dit gebied, heeft het vorig jaar het plan gerealiseerd voor oudere mensen speciale vakantiereizen naar Zwitserland te organiseren; reizen die geheel aangepast zijn aan de mogelijkheden, waarover de nog valide bejaarden beschikken.

Wij hebben het vorige jaar al eens over dit plan geschreven.

Wij kwamen nu in het bezit van een verslagje over deze reizen voor bejaarden van een der reisleiders van dit bureau, ons lid de heer D. Lubbers. Wij hebben dit verslag met interesse gelezen en het spijt ons zeer dat wij het niet in extenso kunnen opnemen. Het is namelijk een beschrijving die ieder die het leest in de verleiding brengt vakantieplannen te gaan maken naar heuvelachtige gebieden met machtige bossen en diepblauwe meren. Ons blad, dat maar zesmaal per jaar uitkomt, dient zich evenwel te beperken tot het geven van voorlichting over onze vereniging en het maatschappelijk werk, en daarom zullen we volstaan met de voor ons belangrijke gedeelten uit dit verslag. Wie er meer van wil weten kan zich altijd tot het bureau van De Vrije Wereld wenden om inlichtingen. Het zal onze bestuursleden van de sectie bejaardenzorg zeker interesseren hoe deze speciale reizen de bejaarde deelnemers zijn bevallen.

De heer Lubbers schrijft:

Op een reeds eeuwenlang geleden gevormd plateau ligt in de beschutting van het Flimserstein het bergdorpje Flims. De grote rotswand, welke na de vorming van het plateau is blijven staan, ziet er uit alsof een reus met een enorm mes de berg in tweeën gesneden heeft. Een steile rotswand van vele honderden meters hoogte beschut het dorp tegen de felle noordenwinden en laat alleen de milde zuidenwind toe z'n zachte adem over het plateau te blazen.

In deze voor de vakantieganger zo heerlijke atmosfeer ligt één van de meest ideale vakantiehuizen van De Vrije Wereld, het huis Crestasee.

De naam is ontleend aan het gelijknamige meer, waarvan de oevers zich op nog geen honderd meter van het huis bevinden.

Hoe moeten de deelnemers van de eerste 'Vrije-Wereldreis speciaal voor ouderen'

zich gevoeld hebben, toen ze dit vakantiehuis betrokken? Velen waren voor de eerste maal in het buitenland; soms werden de kosten door de kinderen gedragen. Het maakte het genot voor deze groep des te groter.

Dit experiment van De Vrije Wereld werd een succes, zo zelfs, dat in 1957 weer verschillende reizen voor ouderen (deelnemers boven 50 jaar) worden georganiseerd.

O ja, 'onze ouderen' waren bij aankomst in Flims vermoeid van de lange reis, doch een kopje thee en een waspartij deden al gauw de vermoeidheid vergeten. Toen we de volgende morgen eens een klein wandelingetje maakten om de omtrek te verkennen, bleek al spoedig, dat de directe omgeving van het huis zoveel schoons te bieden had, dat ze er in de week, welke we tot onze beschikking hadden, niet op uitgekeken zouden raken. Fidas is een klein gehucht, dat zich als het ware vastgeklemd heeft tegen de steile helling van het Flimsertein. We moeten ons er dus op voorbereiden, dat we een paar honderd meter moeten klimmen. Veel kunnen we hier leren van het langzame gaan der bergbewoners. Laten we proberen of we ons deze manier van lopen eigen kunnen maken. Uiteindelijk hebben we vakantie, dus waarom zouden we ons haasten? Als we zo een honderd meter geklommen hebben pauzeren we even om ons kloppend hart wat rust te gunnen. Daarna vervolgen we onze weg en vinden in het dorp onze beloning in een heerlijke kop koffie, dat we in het hotel gebruiken. Ja in het hotel, want, al is Fidas slechts een gehucht, het is er op ingesteld om vreemdelingen te ontvangen. Speciaal in de wintermaanden, als deze door de natuur beschermde vlakte vol met skieërs is, kan het hier druk zijn.

De meegebrachte boterhammen laten we ons bij de koffie goed smaken. Als we aldus versterkt weer op pad gaan, genieten we van het bijzonder mooie uitzicht.

O, en nu zou ik haast vergeten, dat we hier betrekkelijk dicht bij Davos zitten, de u allen welbekende plaats, waar een deel van de Nederlandse t.b.c.-patiënten verpleegd wordt. Als onze portemonnaie het toelaat huren we een autobus en gaan ook daar eens kijken. En als we dan toch eenmaal die autobus tot onze beschikking hebben laten we dan van de gelegenheid gebruik maken en even doorrijden naar Italië. De hoogten, die wij ouderen slechts moeizaam hebben kun-

nen overwinnen, zijn voor de vele paardkrachten van onze motor kinderspel. Hoe genieten we van de mooie vergezichten als we de Julierpas overtrekken en daar op het hoogste punt nog volop sneeuw vinden. Natuurlijk stappen we even uit om een sneeuwballeengevecht te leveren. Als we even later weer in de bus zitten en zonnig Italië binnenrollen, zien we hoe de eerste schamele palmpjes zich reeds hier proberen te handhaven.

Iemand schreef ons een dezer dagen: Kunt u zich voorstellen dat nu in deze donkere dagen mijn hart verlangend uitziet naar de dagen van de zomervakantie? Weer zal de lach van blijde mensen klinken in ons vakantiehuis 'Crestasee'. Weer zullen we daar met elkaar onze liederen zingen. Even zullen we vrij zijn in een wereld vol zorg. Het zal ons sterken en tot steun zijn als we later door omstandigheden niet meer kunnen reizen en trekken. Laten we besluiten met het optimisme van de bejaarde briefschrijfter die mij schreef: 'Nog 30 weken, dan gaan we weer.'

De heer Diemers, een andere reis Leider, heeft de gastvrouw van het reisbureau De Vrije Wereld in Films, mevrouw F. Wempe-Luvink, geïnterviewd. Uit dit interview nemen we het volgende over: Hoeveel gezelschappen hebt u daar in Films zo meegemaakt?

'Tien achter elkaar. En daarvan was de laatste wel een heel bijzonder. Dat was er namelijk een speciaal voor oudere mensen. Ook aan het begin van het seizoen, net voordat ik in Films kwam, was er zo'n reis voor ouderen geweest. Daar kreeg ik naderhand zulke mooie verhalen over te horen dat ik reuze nieuwsgierig was naar die laatste week. Nou, het was echt een heerlijke belevenis.'

'Wat waren zo ongeveer de leeftijds-grenzen?'

'De jongsten waren ongeveer 55, de oudste, een oma uit Rotterdam, was 76. Het waren merendeels echtparen die nog nooit op reis waren geweest in het buitenland. Vaak werden de kosten door de kinderen gedragen. Dat maakte het genot voor deze groep natuurlijk nog des te groter.'

'En konden ze goed tegen de sensatie van het reizen en tegen de vermoeienissen van het wandelen?'

Vervolg op pag 7, laatste kolom

De sectie Kinderbescherming van Humanitas in het arrondissement Utrecht vraagt voor spoedige indiensttreding een maatschappelijk werker (ster) voor de leiding van het gezinsvoogdij-werk en vrij patronaat. Opleiding en/of ervaring in het maatsch. werk/kinderbeschermingswerk is vereist. Salaris volgens rijksregeling. Aanstelling boven het minimum is mogelijk. Sollicitaties te richten aan het Centraal Bureau der Vereniging, J. W. Brouwersstraat 16, Amsterdam.

Wat moet ik doen? (II)

Het artikel van Bas Roodnat, dat wij in ons vorige nummer overnamen uit Het Parool, heeft heel wat pennen in beweging gebracht, om van de schrijfmachines maar te zwijgen. U herinnert zich waarschijnlijk nog dat dit artikel ging over het verschijnsel van de raadgevende 'dames' in de zgn. damesbladen, zoals Margriet, Libelle enz. Wij hadden aan dit artikel de vraag verbonden: Hoe komt het toch, dat zoveel mensen in moeilijkheden er niet toe komen aan te kloppen bij het maatschappelijk werk of andere instanties, die daarvoor in aanmerking komen, doch wel bereid zijn aan een of andere anonieme dame hun problemen uit de doeken te doen? Zoals reeds gezegd, deze vraag is niet onbeantwoord gebleven en hieronder treft u enige gedeelten aan uit brieven, die wij ontvingen:

Van een maatschappelijk werkster, verbonden aan een groot bedrijf

Ziehier een poging tot een antwoord op de vraag in het januarinumnummer van uw blad: Hoe komt het, dat heel veel mensen zich met hun moeilijkheden wenden tot een anonieme dame van een damesblad en er niet toe komen deze voor te leggen aan een maatschappelijk werkster? De schrijver van het onderhavige artikel geeft hierop zelf al een antwoord als hij schrijft: 'Het is eenvoudiger de dingen, die bijzonder zwaar op de lever liggen, op papier te zetten in de eigen vertrouwde omgeving en ze daarna gewoon in een brievenbus te gooien. Het schrijven zelf ... kan al een zekere opluchting betekenen.'

Ik zou hieraan willen toevoegen: Heeft de anonieme dame niet de functie overgenomen van het oeroude orakel? Met andere woorden: Is het schrijven naar een dame-van-de-krant niet een moderne versie van het vragenstellen aan (religieuze of primitiefheidense) orakels? Ik ben geneigd hierop bevestigend te antwoorden. Dan is er dus niets nieuws onder de zon. Dit neemt niet weg dat het verschijnsel 'antwoord per brief' zeer bedenkelijk is in gevallen, waar het ernstige problemen betreft. De vraag, die u in de aanhef stelt: 'Is dit onbekendheid met doel en werkwijze van het maatschappelijke werk?' zouden we allereerst tot de redacties van de damesbladen moeten richten. In feite wordt hier een soort kwakzalverij op het gebied der geestelijke volksgezondheid bedreven, die te bedenkelijker is omdat uitgesproken r.-k. opvattingen onder het mom der neutraliteit worden weergegeven. Het is goed

dat het artikel van Bas Roodnat hierop de aandacht vestigt. De vraag is of de organisaties voor maatschappelijk werk tegen deze praktijken niet met nadruk moeten protesteren.

Van de kant van de briefschrijfsters bekeken, is m.i. in belangrijke mate de onbekendheid met instituten van het maatschappelijk werk in het spel. In mijn praktijk van bedrijfsmaatschappelijk werkster ervaar ik regelmatig dat men de weg niet weet naar m.o.b.'s en andere bureaus. Bovendien ontbreken deze instituten in vele plaatsen. En als men de weg weet is er gewoonlijk nog veel weerstand te overwinnen. Het valt niet mee de zeer persoonlijke problemen van aangezicht tot aangezicht met iemand, die je aanvankelijk volkomen vreemd is, te moeten bespreken. Er is een uitgebreide introductie nodig om de mensen met een gerust hart naar de adviesbureaus te laten gaan.

Van de schoolarts

Ik lees al jaren de 'Libelle' waar als eerste in optrad Lita met haar rubriek 'Het jonge meisje en haar problemen'. Over het algemeen kan ik haar antwoorden waarderen, zij zijn meestal goed doordacht en niet gespeend van kunde. Maar menigmaal denk ik ook: 'Hoe kom je op 't idee zonder ook maar de mensen te kennen.' Ik heb ook wel eens kritiek geleverd, waarbij later bleek, dat de zaak zich ook ontwikkeld had, zoals ik mij dat gedacht had en niet zoals 'Lita' dit had voorgesteld. Het lijkt mij voor jonge meisjes ook heel moeilijk uit zich zelf naar iemand toe te gaan, die ze niet kennen. Een verstandige, deskundige adviseuse zal niet altijd in de bereikbare omgeving van zo'n meisje aanwezig zijn.

Veel slechter dan 'Lita' vind ik 'Helga' uit de Libelle. Slecht van stijl, vaak onverantwoord van advies. Ik heb een kritiek geleverd op een advies aan een ernstige zenuwpatiënte, die ze met bidden en geloof wilde laten genezen. Zelfs een katholiek zou dunkt mij een gefundeerder antwoord hebben kunnen geven. Op deze kritiek heb ik nooit antwoord gehad.

In mijn werk als schoolarts kom ik natuurlijk dagelijks met allerlei problemen in aanraking en het is ook ontstellend wat er voor de dag kan komen. Het is mij gebleken, dat mensen toch heel zelden door huisartsen, predikanten, r.-k. geestelijken verwezen worden naar de desbetreffende bureaus, die toch ook nog in veel te klein aantal aanwezig zijn, alleen al, omdat de deskundige krachten er nog niet zijn. Het is ook heel vaak zo, dat de mensen wel makkelijk met hun moeilijkheden voor de dag komen, maar in een overgroot deel niet zonder onze hulp. Men moet op een gegeven moment aanvoelen dat er getracht moet worden zich rustig neer te zetten, alsof men de hele morgen de tijd heeft, en vooral zich zelf openstellen. Dan komt er van allerlei, maar meteen heeft men er vaak spijt van, omdat men de onmogelijkheid voelt hier zelf, of door anderen, afdoende hulp te laten verschaffen.

Ook hier kan ik me dus voorstellen dat, waar men alleen

Indien u zich in de rijen der humanisten heeft geschaard en bovendien lid bent van de PvdA

SLUIT U ZICH DAN AAN BIJ DE HUMANISTISCHE WERKGEMEENSCHAP IN DE PvdA

Het Secretariaat der HWG, Nieuwe Rijn 33a, Leiden, verstrekt u gaarne inlichtingen

met de toegestoken hand zich uit, tegen de schoolarts, die men soms al jaren kent, het makkelijker is zich schriftelijk te wenden tot 'Helga', die met haar antwoord nog het voordeel heeft, dat ze niet dieper woelen zal dan de schrijfster dat met haar brief toelaat. Waarschijnlijk zullen toch veel mensen met hun antwoord tevreden zijn, ik kan me anders niet voorstellen dat deze rubrieken een dergelijk bloeiend bestaan blijven leiden.

Er waren nog andere brieven

Een waarin de schrijver als zijn mening uitsprak, dat een bepaald verhaal gefingeerd was. Weer een ander vindt, dat de redacties van de damesbladen precies weten wat de abonnees verlangen en 'op meesterlijke wijze de kunst verstaan hieraan tegenoeit te komen.'

Bijna zonder uitzondering is men het echter eens met de opmerking van de maatsch. werkster uit de eerste hier geciteerde brief, die opmerkte: 'In feite wordt hier een soort kwakzalverij op het gebied van de geestelijke volksgezondheid bedreven.'

Wij geloven, dat iedereen die iets van maatschappelijk werk afweet het met deze uitspraak eens zal zijn zonder nog zover te gaan op wat de heer Roodnat als 'de katholieke achtergrond' van de twee grootste van de damesbladen signaleerde. Daarom is de verzuchting van een van de brievers: 'Was er nu maar eens een goed niet-katholiek blad' ook eigenlijk niet terzake, want vanuit welke levensbeschouwelijke achtergrond deze voorlichting ook zou worden verricht, altijd gaat zij mank aan het euvel dat het aan de betrokkene wordt overgelaten welke symptomen van haar moeilijkheden zij in haar brief naar voren wenst te brengen. En in welk daglicht zij, in een bepaalde situatie, zich zelf en anderen denkt te moeten plaatsen.

Een voorbeeld

We hebben zo maar lukraak een 'Helga' genomen om dit laatste te illustreren. Het gaat om een brief van een mevr. L. P. die raad vraagt aan 'Helga' betr. haar huwelijk. 'Mijn man,' schrijft ze, 'is intelligent en uitgesproken handig,' en

Giften 1956

Bij het accountantskantoor Wegerif Leguyt en Swillens, Hemonylaan 24, Amsterdam, kunnen zij, die in 1956 aan het Centraal Bestuur of het Centraal Bureau giften hebben verstrekt ten behoeve van de Vereniging Humanitas of de Stichting Kinderthuizen van Humanitas, inlichtingen inwinnen omtrent de door hen gestorte bedragen. Deze inlichtingen kunnen bij bovenstaand accountantskantoor worden ingewonnen gedurende de maand april 1957, dagelijks van 9-12.30 en 14-17.30 (zaterdag van 9-12.30 uur) ook schriftelijk of telefonisch (tel. 723311 en 723830).

verder: 'Hij presteert ontzaglijk veel en heeft overal verstand van, maar als mens is hij niet beminnelijk. Hij is hard en kan geen hartelijkheid of gezelligheid geven. Mijn dochtertje snauwt hij altijd af en ook voor mij kan er maar zelden een vriendelijk woord af.' En in het laatste deel van de brief heet het: 'Toen ik mijn man leerde kennen dacht ik dat hij de ware voor mij was. Hij moet zich in onze korte verlovingstijd bepaald geweld hebben aangedaan om zich beminnelijk voor te doen. Pas later leerde ik zijn ware, ongezellige aard kennen. Kunt u zich voorstellen hoe bedrogen ik mij voel?'

Het bovenstaande vormt de kern van de brief waarvan u de volledige inhoud kunt vinden in de 'Libelle' van 9 februari jl.

En nu het antwoord:

'Uw lange brief, die uiteraard niet in zijn geheel hier afgedrukt kon worden, heb ik met aandacht gelezen. U hebt getracht een zo zuiver mogelijk beeld van de situatie en van uw beider aard en karakter te geven. U doet daarbij uw man zeker niet te kort.'

Bij deze aanhef kunnen we het wel laten; want hier reeds rijzen voor ons de vragen, nl.: Hoe weet u, Helga, dat mevr. L. P. inderdaad getracht heeft een zo zuiver mogelijk beeld te geven van de situatie? Hoe weet u dat zij haar man niet te kort doet? Kent u hem? M.a.w. hoe kunt u een verantwoord advies geven met geen andere gegevens dan die welke een van beide 'partijen' u ter beschikking belijft te stellen? De vraag stellen, is haar beantwoorden, lijkt ons.

Wat te doen?

Het is natuurlijk wel nuttig om te signaleren dat er met de 'Adviesbureaus' in damesbladen iets niet klopt, maar de vraag is of we daarmee kunnen volstaan! Wij vragen ons nl. af of er geen taak ligt voor het maatsch. werk en met name voor 'Humanitas' om op positieve wijze — en meer gericht dan voorheen — er naar te streven dat het maatschappelijk werk een grotere 'bekendheid' krijgt bij de bevolking. Bovendien zouden wij willen weten hoe de redacties van de damesbladen zelf over hun wijze van adviseren denken en of zij niet bereid zijn dit werk over te laten aan de daartoe geëigende instellingen.

Waar veel problemen in de vragenrubrieken van de damesbladen op het gebied van de geestelijke volksgezondheid liggen, is de derde vraag: Ligt hier een taak voor de Nat. Fed. voor de Geestelijke Volksgezondheid? Het lijkt ons goed, dat wij voor een volgend nummer van 'Van Mens tot Mens' een antwoord op deze vragen trachten te krijgen van hen die hierbij betrokken zijn.

Dit behoeft onze lezers er echter niet van te weerhouden ons hun mening kenbaar te maken.

Bij het ter perse gaan van dit nummer werd onze aandacht gevestigd op een artikel van W. Hora Adema in 'Verstandig Ouderschap', uitgave van de Ned. Ver. voor Sexuele Hervorming, dat eveneens ingaat op het artikel van de journalist B. Roodnat in 'Het Parool'. Het bestuur van de NVSH heeft naar aanleiding hiervan gemeend, thans naast de vragenrubriek over huwelijksvragen op medisch gebied, deze rubriek thans ook open te moeten stellen voor andere dan zuiver medische vragen. Wij weten nog niet hoe men bij de NVSH zich de behandeling van deze vragen voorstelt, zodat wij onze mening of hierdoor een positieve bijdrage tot de oplossing van de signaleerde problemen wordt geleverd, voorlopig nog wensen op te schorten.

Geen gemeenschap met communisten

Van enkele zijden bereikte ons de vraag, of het niet gewenst is, dat Humanitas — na de gebeurtenissen in Hongarije — duidelijk uitspreekt, dat communisten van onze organisatie geen lid kunnen zijn. Het dagelijks bestuur achtte een dergelijke uitspraak overbodig. Reeds veel eerder hebben wij uitgesproken, dat communisme en humanisme onverenigbaar zijn. Het humanisme hecht te grote waarde aan vrije ontwikkeling van de menselijke persoonlijkheid dan dat het te verenigen zou zijn met een opvatting, die de mens ondergeschikt maakt aan een 'systeem'. En zulks spreekt uiteraard te sterker, wanneer de dragers van dit systeem voor geen middel terugschrikken om een volk te beletten in vrijheid over eigen lot te beschikken.

Dit lijkt het bestuur duidelijk genoeg. Overigens is het wel zeker dat er onder onze leden praktisch geen communisten te vinden zijn. En aan een ketterijacht op de enkele communist, die zich misschien in onze rijen nog verborgen houdt, hebben wij nu ook niet direct behoefte.

Mr. Dr. J. In 't Veld, voorzitter.

uit de afdelingen

IETS OVER HET WERK IN DE AFD. AMSTERDAM

Amsterdam heeft, zowel door zijn geschiedenis als door het feit een grote stad te zijn, uiteraard veel buitenkerkelijke bewoners. Het is jammer dat onze afdeling, in verhouding tot deze grote bevolkingsgroep, te weinig leden telt. Immers de afdeling zou veel meer mensen met raad en daad terzijde kunnen staan, als zij hiervoor de steun van een veel groter ledental had.

Humanitas is in verschillende districten onderverdeeld. Natuurlijk zijn er meer en minder actieve districten. Ons district West verdient wel lof voor alles wat het organiseert.

Het afdelingskantoor, waar 8 bezoldigde medewerkers dagelijks aanwezig zijn, is gevestigd Vondelstraat 61, de vroegere behuizing van het Centraal Bureau. Dagelijks zijn er gesprekken van de verschillende secties.

Laten wij eens kijken wat deze secties in Amsterdam doen.

Onze maatschappelijk werkster voor het algemeen maatschappelijk werk houdt twee keer per week spreekuur op kantoor. Natuurlijk komen er, buiten deze uren, veel mensen haar hulp vragen, het-

zij persoonlijk op het bureau, hetzij telefonisch. Er wordt contact gehouden met de wijkcentra, deze contacten worden steeds veelvuldiger.

De maatschappelijk werkster wordt vaak geconfronteerd met reclasseringsgevallen, waarbij geen sprake is van een voorwaardelijke ondertoezichtstelling en een verplicht toezicht. Hierdoor krijgen deze mensen een contact op een vrijwillige basis, dat zij vaak bijzonder appreciëren. Het Fonds Makkerhulp stelt de sectie in staat verschillende mensen financieel te helpen. Toch hopen wij dat in de toekomst de beschikbare middelen minder beperkt zullen zijn, zodat er nog meer hulp geboden kan worden, want het fonds raakt uitgeput, en de steeds hoger wordende kosten laten aanvulling uit de afdelingskas niet toe.

De sectie kinderbescherming gaat langzaam groeien. Wij hebben nu 50 gezinsvoogden. Van deze medewerkers hebben er ongeveer 25 een gezinsvoogdij en 11 een vrij patronaat. Nog steeds zijn er 15 goed geselecteerde gezinsvoogden niet ingeschakeld, ondanks het grote tekort aan deze medewerkers in de kinderbescherming in Amsterdam.

In samenwerking met Pro Juventute en de R.K. Gezinsvoogdijvereniging hielden wij in het begin van dit seizoen voor de eerste maal een oriënteringscursus voor nieuwe gezinsvoogden. Het vervolg op deze cursus, bestemd voor alle gezinsvoogden wordt door ons, evenals door de twee andere verenigingen, afzonderlijk verzorgd.

Anna-Paulowna, een welvarende gemeente met vooruitstrevende inwoners, biedt aan veel kinderen, die anders in de vakantie altijd maar op straat zouden moeten spelen of zwerven, gastvrijheid. De

kinderen kunnen daar vaak 14 dagen of langer bij een gezin een deel van hun vakantie buiten doorbrengen.

Onze sectie kinderbescherming verzorgt de plaatsing van de kinderen in de gezinnen en heeft in Anna-Paulowna een nauw contact met een actief lid van onze afdeling Den Helder. Natuurlijk brengen en halen wij al deze kinderen naar en van hun vakantie-adres.

De sectie gerepatriëerdenzorg verleent hulp aan onze gerepatriëerden op alle mogelijke gebieden. Voor deze mensen is het vaak moeilijk zich aan te passen aan een zo heel andere omgeving en samenleving. Zij kunnen altijd op onze maatschappelijke werksters rekenen wanneer zij moeilijkheden hebben met huisvesting, woninginrichting, het kopen van doelmatige kleding, e.d. Ook aan hun persoonlijke moeilijkheden en aan die van hun kinderen wordt veel aandacht geschonken.

Wij zullen het komende jaar ook trachten de eenzaamheid van de bejaarde gerepatriëerden wat te verlichten.

Aan de goede opbouw van het reclasseringswerk wordt veel aandacht geschonken. Er zijn drie groepen medewerkers in de stad gevormd, volgens een geografische indeling. Deze groepen komen ongeveer eens in de twee maanden bijeen. Er wordt meestal een spreker uitgenodigd om een inleiding te houden over een onderwerp waarvoor de groep een speciale belangstelling heeft.

Onze afdeling en reclasseringsmedewerkers werken bijzonder prettig samen met het Genootschap tot Reclassering te Amsterdam.

Dan de bejaardenzorg... Het is lang een zorgenkind van de afdeling geweest. Ons district West heeft veel gedaan voor

onze bejaarden, het organiseerde en organiseert nog!, avonden en bustochten. Laten wij vooral niet de grote avond in Bellevue, 13 november 1956, vergeten! Toch willen wij dit werk verder uitbreiden. Er moeten middagen komen waar onze bejaarden lezingen en voordrachten kunnen volgen die hun interesseren, we willen graag boeken en tijdschriften uitleenen, we willen... och nog zoveel meer. Wat misschien wel het belangrijkste is; op die middagen en avonden krijgen de ouderen nieuwe kennissen en misschien ontstaan er nieuwe vriendschappen. U ziet, dit is gedeeltelijk nog wel toekomstmuziek, maar toch hopen wij dat die toekomst een zeer nabije zijn zal. Er wordt in ieder geval aan gewerkt!

Een zeer belangrijke sectie is die der 'vrijwillige verzorging' een taak die slechts bij zeer weinig afdelingen bekend is. In Amsterdam bestaat de mogelijkheid, dat degenen, die steun ontvangen via de Gemeentelijke Dienst van Sociale Zaken, het steunbedrag — indien daarom wordt verzocht — thuis bezorgd

krijgen door een vrijwillige medewerker vanuit de kring van zijn eigen geloof of levensbeschouwing. Hij of zij, die deze taak op zich neemt, neemt een grote verantwoordelijkheid op zich. Niet alleen financieel, doch vooral moreel. Van hem wordt verwacht dat hij elke week trouw op ongeveer hetzelfde tijdstip het geld bezorgd. Met het bezorgen is zijn taak nog niet afgelopen. De vrijwillige verzorger is de contactman en vaak de trouwenspersoon van de verzorgde. Eind 1956 verzorgde Humanitas met 267 vrijwilligers 1481 verzorgden. In het jaar 1956 werd een bedrag van f 1.736.532,— door onze medewerkers(sters) uitbetaald. In 1950 had de afdeling slechts 103 vrijwilligers en 448 verzorgden. Uit deze ontwikkeling blijkt hoe wij in de afdeling steeds dringend verlegen zitten om nog meer vrijwilligers. Helaas moeten wij te vaak aanvragen afwijzen, wegens gebrek aan hulp.

Veel zou er te schrijven zijn over onze sectie gezinsverzorging. Drie jaar geleden hadden wij 3 krachten in dienst en nu...

18. Waarbij dan nog komen 7 losse krachten die in geval van nood tijdelijk bij kunnen springen als er dringende en ernstige gevallen zijn. Wij krijgen veel aanvragen voor hulp, er zijn veel zieke huisvrouwen die vervangen moeten worden. Dat er vrouwen en meisjes zijn die zich tot dit werk aangetrokken voelen hebben wij in januari ondervonden. Wij plaatsten een stukje over onze gezinsverzorging in 'Wierings Weekblad', een advertentieblad dat in heel Amsterdam verspreid wordt. Meer dan een week werden wij voortdurend opgebeld door vrouwen die als helpster bij ons zouden willen werken, de telefoon was voortdurend in gesprek! Het was jammer dat wij niet in staat waren zo'n groot aantal mensen ineens in dienst te nemen, een uitbreiding van een dergelijke omvang is niet verantwoord, vanwege de financiën.

Toch hopen wij, zoals ook op alle gebieden van ons maatschappelijk werk, gestaag te kunnen uitbreiden opdat de afdeling Amsterdam van Humanitas in staat zal zijn meer en beter te helpen. P. V.

KOPEN OP AFBETALING

Kopen op afbetaling is een prettig leesbare brochure met 12 blz. tekst. Het is een uitgave van het gezinsbegrotingsinstituut. In dezelfde serie kwamen ook verschillende andere deeltjes uit, die alle een of ander financieel-huishoudelijk probleem bespreken.

Uitgaande van het feit dat ieder andere behoeften heeft en het recht om op een persoonlijke manier met zijn geld om te gaan, wordt hier gewezen op alle nadelen van de afbetaling en het vormt zodoende een tegenwicht tegen alle reclames op dit gebied.

Behalve het bekende punt, dat kopen op afbetaling duurder is dan contant kopen, worden ook andere nadelen genoemd, zoals de kleinere keuze tussen de verschillende kwaliteiten en het feit dat een gezin bij elke afbetaling kwetsbaarder wordt voor alle onverwachte tegenslagen. We weten dit maar al te goed uit de praktijk van het maatschappelijk werk.

Eén beetje te optimistisch vind ik de passage over de wettelijke beperkingen van de afbetaling, waarbij wordt voorgeschreven, dat voor de eerste betaling een bepaald bedrag van de hoofdsom moet worden betaald. In de praktijk komt het er immers op neer, dat de banken weliswaar niet meer krediet geven dan het voorgeschreven percentage, maar dat de winkeliers en colporteurs niet schromen om het resterende bedrag voor te schieten. Hierdoor is het nuttig effect van de wettelijke bepalingen niet zo bijzonder groot.

De prijs van 15 cent maakt het mogelijk

voor een ieder om het te lezen, ook voor degenen, die zich reeds ver op het helend vlak van de afbetaling hebben begeven. K. VERKUISEN-SCHUTTE

Vervolg van pag. 3

'Prima! Ze raakten er niet over uitgesproken. Ze deden het trouwens kalm aan en de reisleider stond altijd voor ze klaar. Er waren verschillende lichte patiënten onder, maar dat heeft geen enkel beletsel opgeleverd. Etenmin als het feit, dat het de eerste dag na aankomst stroomde van de regen. Het was buitengewoon gezellig. Iedereen hielp even vrolijk mee bij de afwas als op alle andere reizen. En er werd met eigen krachten een bonte avond georganiseerd die klonk als een klok.' Tot zover mevr. Wempe — de gastvrouw die van week tot week voor dertig gasten tegelijkertijd kokkin en raadgeefster is geweest. En die, al was het dan voor haar werken geblazen, aan al deze gezelschappen, hoe gevarieerd onderling ook, louter prettige herinneringen bewaart.

De afdeling Voogdijwerk van HUMANITAS zoekt

PLEEGGEZINNEN

in Amsterdam voor iongens in de schoolleeftijd en voor werkende meisjes (18 jaar) in Amsterdam en in of nabij Arnhem.

Willen zij, die bereid zijn een van deze kinderen een prettig tehuis te bieden een brief met zoveel mogelijk inlichtingen richten aan het Centraal Bureau? Adres: Jan Willem Brouwersstraat 16, Amsterdam.

★ Voor klanten buiten Amsterdam vergoeden wij de totale reiskosten!

Ook de dames willen wij mee laten profiteren van onze enorme **OPENINGS-AANBIEDINGEN**

Naast onze keurcollectie van de nieuwste creaties voorjaars- en zomermantels geven wij U, bij aankoop hiervan, een fraaie dito poplin

REGENMANTEL CADEAU

MANTELS, in elegante modellen geheel naar de laatste Parijse mode

72⁵⁰ 82⁵⁰ 92⁵⁰

Het hart van Amsterdam verrijkt door de OPENING van onze volkomen vernieuwde zaak! NIEUW is het moderne interieur. NIEUW zijn de topprestaties uit binnen- en buitenland! NIEUW is onze bedrijfsleider, een kledingdeskundige met een grondige en jarenlange ervaring!

Nog meer dan voorheen zal KOMI de zaak zijn waarvan iedereen zegt: "DAAR VIND JE EERSTE KLAS KLEDING VOOR BILLIJKE PRIJZEN! Komt U daarom zelf de collectie, bestaande uit louter topprestaties, bezichtigen.

De sortering, afwerking en exclusiviteit van al onze artikelen zal ieder verbazen en dat deze ondanks de kostbare cadeaus, zo laag geprijsd zijn IS HET GEHEIM VAN „KOMI“ ALLEEN!

Ten einde aan onze uitzonderlijke prestatie de grootst mogelijke bekendheid te geven gaat deze OPENING gepaard aan een tot nu toe ongekende

CADEAU-ACTIE

Iedere koper van een kostuum ontvangt ter kennismaking een bijzonder fraaie

DEMI-SAISON CADEAU

terwijl iedere koper van een sportcombinatie of regenjas een fantastisch

HERENMODEPAKKET CADEAU

krijgt, bestaande uit: 1 poplin overhemd (bekend merk) 1 bijp. zelfbinder en 1 pr nylon sokken

REGENJASSEN

volkomen nieuwe modellen. Het nieuwste dat KOMI U biedt

47⁵⁰ 57⁵⁰ 75-

KOSTUUMS

waarvan elk kostuum een topprestatie

98- 115- 139-
(met 3 jaar garantie)

SPORTCOMBINATIES

(colbert en pantalon) zoals U ze maar zelden ziet!

79- 89- 109-

Komi

Deze actie duurt t/m 3 April '57
in het hart van Amsterdam, Dam 4-hoek Nieuwendijk

TEL.
35958